

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เสนอในตารางที่ 4-5

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้สภาพการทำงานของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 6-10

ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความเครียดในงานของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 11

ตอนที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถในการทำงานของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 12-13

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบสภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามภูมิภาค เสนอในตารางที่ 14-17

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบการรับรู้ความเครียดในงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามภูมิภาค เสนอในตารางที่ 18

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามภูมิภาค เสนอในตารางที่ 19

ตอนที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงานเป็นรายด้าน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามภูมิภาค ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน เสนอในตารางที่ 20-25

ตอนที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับความสามารถในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 26

ตอนที่ 10 ตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์และสมการพยากรณ์ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 27-28

เพื่อความเข้าใจในการเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

ตัวแปรพยากรณ์

AGE	หมายถึง	ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม
MSTA	หมายถึง	สถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม
EXP	หมายถึง	ประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม
WARD	หมายถึง	แผนกที่ทำงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่
EDU	หมายถึง	วุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม
WC	หมายถึง	สภาพการทำงานโดยรวม
WCA	หมายถึง	สภาพการทำงานด้านกายภาพ
WCB	หมายถึง	สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์
WCC	หมายถึง	สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม
JS	หมายถึง	ความเครียดในงาน

ในกรณีที่เสนอสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ผู้วิจัยใช้ตัว Z/ นำหน้าสัญลักษณ์

ข้างต้น

ตัวแปรเกณฑ์

WA	หมายถึง	ความสามารถในการทำงาน
----	---------	----------------------

สัญลักษณ์ทางสถิติ

$\bar{X}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างประชากร
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์

R^2 Change	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ทีละตัว
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
B	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
BETA	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	หมายถึง	อัตราส่วนเอฟที่ใช้ในการทดสอบนัยสำคัญ
S.E. B.	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b
S.E.est	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสมการพยากรณ์
Y'	หมายถึง	ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ได้จากการพยากรณ์ด้วยตัวแปรพยากรณ์ต่าง ๆ ในรูปคะแนนดิบ
Z'	หมายถึง	ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ได้จากการพยากรณ์ด้วยตัวแปรพยากรณ์ต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล : สถานภาพของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามโรงพยาบาล ช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน วุฒิการศึกษา

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โรงพยาบาล		
วชิรพยาบาล	90	25.21
พระมงกุฎเกล้า	25	7
ราชวิถี	42	11.76
รามธิบดี	45	12.61
ภูมิพล	78	21.85
เจริญกรุงประชารักษ์	53	14.85
ตำรวจ	24	6.72
รวม	357	100.00
2. ช่วงอายุ		
20-25 ปี	94	26.3
26-30 ปี	107	30.0
31 ปีขึ้นไป	156	43.7
รวม	357	100.0
3. สถานภาพสมรส		
โสด	223	65.3
คู่	124	34.7
รวม	357	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ประสบการณ์การทำงาน		
0-5 ปี	150	42.0
6-10 ปี	86	24.1
11 ปีขึ้นไป	121	33.9
รวม	357	100.0
5. แผนกที่ทำงาน		
อายุรกรรม	108	30.3
สูตินรีเวชกรรม	80	22.4
กุมารเวชกรรม	42	11.8
ศัลยกรรม	127	35.8
รวม	357	100.0
6. วุฒิการศึกษา		
ประกาศนียบัตร	20	5.6
ปริญญาตรี	326	91.3
ปริญญาโท	11	3.1
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้ จำนวนสูงสุดปฏิบัติงานในโรงพยาบาลวชิรพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 25.21

ส่วนใหญ่มี่ช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ 43.7
ส่วนใหญ่มี่สถานภาพสมรสโสด	คิดเป็นร้อยละ 65
ส่วนใหญ่มี่ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 0-5 ปี	คิดเป็นร้อยละ 42
ส่วนใหญ่มี่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยแผนกศัลยกรรม	คิดเป็นร้อยละ 35.6
ส่วนใหญ่มี่วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	คิดเป็นร้อยละ 91.3

ศูนย์วิทยพัทพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแผนกที่ทำงาน

ตัวแปร	อายุกรรม		สูตินรีเวชกรรม		กุมารเวชกรรม		ศัลยกรรม	
	N	%	N	%	N	%	N	%
ช่วงอายุ								
20-25 ปี	28	25.9	19	23.8	16	38.1	31	24.4
26-30 ปี	29	26.9	30	37.5	8	19.0	40	31.5
31 ปีขึ้นไป	51	47.2	31	38.8	18	42.9	56	44.1
รวม	108	100	80	100	42	100	127	100
สถานภาพสมรส								
โสด	70	64.8	54	67.5	27	64.3	81	63.8
คู่	38	35.2	26	32.5	15	35.7	46	36.2
รวม	108	100	80	100	42	100	127	100
ประสบการณ์การทำงาน								
0-5 ปี	43	39.8	37	46.3	17	40.5	53	41.7
6-10 ปี	25	23.1	21	26.3	16	38.1	24	18.9
11 ปีขึ้นไป	40	37.0	22	27.5	9	21.4	50	39.4
รวม	108	100	80	100	42	100	127	100
วุฒิการศึกษา								
ประกาศนียบัตร	9	8.3	4	5.0	4	9.5	3	2.4
ปริญญาตรี	97	89.8	71	88.8	35	83.3	123	96.9
ปริญญาโท	2	1.9	5	6.3	3	7.1	1	0.8
รวม	108	100	80	100	42	100	127	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่ป็นตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เมื่อจำแนกตามแผนกที่ทำงาน แล้วพบว่า

ในแผนกอายุรกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 47.2 มีสถานภาพสมรส ใสด คิดเป็นร้อยละ 64.8 มีประสบการณ์ทำงาน 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.8 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 89.8

ในแผนกสูตินรีเวชกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.8 มีสถานภาพสมรสใสด คิดเป็นร้อยละ 67.5 มีประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.3 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 88.8

ในแผนกกุมารเวชกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.9 มีสถานภาพสมรสใสด คิดเป็นร้อยละ 64.3 มีประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.3

ในแผนกศัลยกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.1 มีสถานภาพสมรสใสด คิดเป็นร้อยละ 63.8 มีประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.7 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 96.9

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้สภาพการทำงานของ
ตัวอย่างของประชากร

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้สภาพการทำงาน
โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้านของตัวอย่างประชากร

สภาพการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านกายภาพ	3.49	.44	ปานกลาง
ด้านจิตอารมณ์	3.44	.46	ปานกลาง
ความเป็นอิสระในการทำงาน	3.66	.46	สูง
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.49	.61	ปานกลาง
ความต้องการพัฒนาตนเอง	3.02	.62	ปานกลาง
ด้านสังคม	3.49	.45	ปานกลาง
สัมพันธภาพ	3.64	.46	สูง
การสนับสนุน	3.36	.48	ปานกลาง
รวม	3.48	.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาล
วิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรรับรู้สภาพการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อจำแนก
ออกเป็นรายด้านแล้วพบว่า สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ในเรื่องความเป็นอิสระใน
การทำงานและสภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมในเรื่องสัมพันธภาพอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้
นั้นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้สภาพการทำงาน โดยรวม ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยรวมและแบ่งออกเป็นกลุ่ม จำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	สภาพการทำงานโดยรวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ช่วงอายุ			
20-25 ปี	3.44	.37	ปานกลาง
26-30 ปี	3.41	.39	ปานกลาง
31 ปีขึ้นไป	3.54	.38	สูง
2. สถานภาพสมรส			
โสด	3.44	.39	ปานกลาง
คู่	3.53	.38	สูง
3. ประสบการณ์การทำงาน			
0-5 ปี	3.41	.37	ปานกลาง
6-10 ปี	3.46	.42	ปานกลาง
11 ปีขึ้นไป	3.56	.37	สูง
4. แผนกที่ทำงาน			
อายุรกรรม	3.44	.42	ปานกลาง
สูติรีเวชกรรม	3.52	.39	สูง
กุมารเวชกรรม	3.51	.40	สูง
ศัลยกรรม	3.46	.35	ปานกลาง
5. วุฒิกการศึกษา			
ประกาศนียบัตร	3.61	.47	สูง
ปริญญาตรี	3.46	.38	ปานกลาง
ปริญญาโท	3.72	.37	สูง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาลวิชาชีพที่ช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรสคู่ มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ปฏิบัติงานในแผนกสูติรีเวชกรรมและกุมารเวชกรรม มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรและปริญญาโท รับรู้สภาพการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง นอกเหนือจากนี้ รับรู้สภาพการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้สภาพการทำงาน ด้านกายภาพของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยรวมและแบ่งออกเป็น กลุ่ม จำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	สภาพการทำงานด้านกายภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ช่วงอายุ			
20-25 ปี	3.46	.43	ปานกลาง
26-30 ปี	3.43	.45	ปานกลาง
31 ปีขึ้นไป	3.53	.42	สูง
2. สถานภาพสมรส			
โสด	3.46	.43	ปานกลาง
คู่	3.56	.44	สูง
3. ประสบการณ์การทำงาน			
0-5 ปี	3.44	.42	ปานกลาง
6-10 ปี	3.45	.48	ปานกลาง
11 ปีขึ้นไป	3.55	.40	สูง
4. แผนกที่ทำงาน			
อายุรกรรม	3.45	.47	ปานกลาง
สูตินรีเวชกรรม	3.57	.42	สูง
กุมารเวชกรรม	3.46	.42	ปานกลาง
ศัลยกรรม	3.46	.40	ปานกลาง
5. วุฒิกการศึกษา			
ประกาศนียบัตร	3.63	.56	สูง
ปริญญาตรี	3.47	.42	ปานกลาง
ปริญญาโท	3.72	.35	สูง

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาลวิชาชีพที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรสคู่ มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ปฏิบัติงานอยู่ในแผนกสูติรีเวชกรรม มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรและปริญญาโท รับรู้สภาพการทำงานด้านกายภาพอยู่ในระดับสูง นอกเหนือจากนี้ รับรู้สภาพการทำงานด้านกายภาพอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้สภาพการทำงาน
ที่เกี่ยวกับด้านจิตอาารมณ์ ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยรวม
และแบ่งออกเป็นกลุ่ม จำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอาารมณ์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ช่วงอายุ			
20-25 ปี	3.34	.45	ปานกลาง
26-30 ปี	3.35	.42	ปานกลาง
31 ปีขึ้นไป	3.54	.45	สูง
2. สถานภาพสมรส			
โสด	3.39	.45	ปานกลาง
คู่	3.51	.44	สูง
3. ประสบการณ์การทำงาน			
0-5 ปี	3.32	.42	ปานกลาง
6-10 ปี	3.44	.47	ปานกลาง
11 ปีขึ้นไป	3.56	.44	สูง
4. แผนกที่ทำงาน			
อายุรกรรม	3.40	.47	ปานกลาง
สูตินรีเวชกรรม	3.45	.46	ปานกลาง
กุมารเวชกรรม	3.48	.45	ปานกลาง
ศัลยกรรม	3.43	.43	ปานกลาง
5. วุฒิการศึกษา			
ประกาศนียบัตร	3.15	.46	สูง
ปริญญาตรี	3.41	.45	ปานกลาง
ปริญญาโท	3.77	.42	สูง

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาลวิชาชีพที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรสคู่ มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรและปริญญาโท รับรู้สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอาารมณ์อยู่ในระดับสูง เนื่องจากนี้รับรู้สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอาารมณ์อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยพัรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยรวม และแบ่งออกเป็นกลุ่ม จำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ช่วงอายุ			
20-25 ปี	3.48	.43	ปานกลาง
26-30 ปี	3.43	.45	ปานกลาง
31 ปีขึ้นไป	3.54	.45	สูง
2. สถานภาพสมรส			
โสด	3.45	.46	ปานกลาง
คู่	3.56	.41	สูง
3. ประสบการณ์การทำงาน			
0-5 ปี	3.44	.43	ปานกลาง
6-10 ปี	3.49	.46	ปานกลาง
11 ปีขึ้นไป	3.56	.45	สูง
4. แผนกที่ทำงาน			
อายุรกรรม	3.46	.47	ปานกลาง
สูตินรีเวชกรรม	3.48	.41	ปานกลาง
กุมารเวชกรรม	3.60	.51	สูง
ศัลยกรรม	3.48	.42	ปานกลาง
5. วุฒิการศึกษา			
ประกาศนียบัตร	3.65	.47	สูง
ปริญญาตรี	3.47	.44	ปานกลาง
ปริญญาโท	3.70	.47	สูง

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาลวิชาชีพที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรสคู่ มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ปฏิบัติงานในแผนกกุมารเวชกรรม มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรและปริญญาโท รับรู้สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมอยู่ในระดับสูง นอกเหนือจากนี้รับรู้สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความเครียดในงาน
ของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความเครียด
ในงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยรวมและแบ่งออกเป็นกลุ่ม
จำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	การรับรู้ความเครียดในงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
รวม	3.24	.58	ปานกลาง
1. ช่วงอายุ			
20-25 ปี	3.24	.54	ปานกลาง
26-30 ปี	3.27	.59	ปานกลาง
31 ปีขึ้นไป	3.22	.59	ปานกลาง
2. สถานภาพสมรส			
โสด	3.26	.58	ปานกลาง
คู่	3.20	.58	ปานกลาง
3. ประสบการณ์การทำงาน			
0-5 ปี	3.23	.55	ปานกลาง
6-10 ปี	3.33	.64	ปานกลาง
11 ปีขึ้นไป	3.18	.56	ปานกลาง
4. แผนกที่ทำงาน			
อายุรกรรม	3.36	.58	ปานกลาง
สูติรีเวชกรรม	3.16	.55	ปานกลาง
กุมารเวชกรรม	3.12	.66	ปานกลาง
ศัลยกรรม	3.23	.55	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ภูมิหลัง	การรับรู้ความเครียดในงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
5. วุฒิกการศึกษา			
ประกาศนียบัตร	3.30	.60	ปานกลาง
ปริญญาตรี	3.23	.58	ปานกลาง
ปริญญาโท	3.33	.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร รับรู้ความเครียดในงานอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ทั้งโดยรวมและจำแนกตามภูมิหลังของตัวอย่างประชากร

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถในการทำงาน
ของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ย ของการรับรู้ความสามารถ
ในการทำงานโดยรวม และจำแนกเป็นรายด้าน ของตัวอย่างประชากร

ความสามารถในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ภาวะผู้นำ	3.34	.52	ปานกลาง
2. การจัดการในการดูแลผู้ป่วย	3.76	.48	สูง
3. การสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วย	3.57	.53	สูง
4. การวางแผนและการประเมินผล	3.50	.54	สูง
5. การติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ	3.64	.53	สูง
6. การพัฒนาวิชาชีพ	3.01	.52	ปานกลาง
รวม	3.43	.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาล
วิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรรับรู้ความสามารถในการทำงานอยู่ในระดับสูง ในด้านการจัดการ
ในการดูแลผู้ป่วย การสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วย การวางแผนและการประเมินผล
การติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ นอกจากนั้น อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ส่วนความสามารถใน
การทำงานโดยรวมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยรวมและแบ่งออกเป็นกลุ่ม จำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	การรับรู้ความสามารถในการทำงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ช่วงอายุ			
20-25 ปี	3.30	.42	ปานกลาง
26-30 ปี	3.39	.39	ปานกลาง
31 ปีขึ้นไป	3.53	.46	สูง
2. สถานภาพสมรส			
โสด	3.37	.41	ปานกลาง
คู่	3.54	.47	สูง
3. ประสบการณ์การทำงาน			
0-5 ปี	3.32	.40	ปานกลาง
6-10 ปี	3.42	.42	ปานกลาง
11 ปีขึ้นไป	3.58	.45	สูง
4. แผนกที่ทำงาน			
อายุรกรรม	3.40	.43	ปานกลาง
สูติรีเวชกรรม	3.42	.47	ปานกลาง
กุมารเวชกรรม	3.54	.51	สูง
ศัลยกรรม	3.42	.39	ปานกลาง
5. วุฒิกการศึกษา			
ประกาศนียบัตร	3.45	.48	ปานกลาง
ปริญญาตรี	3.42	.43	ปานกลาง
ปริญญาโท	3.75	.47	สูง

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรรับรู้ความสามารถในการทำงานในระดับสูง ในช่วงอายุ 31 ปี ขึ้นไป มีสถานภาพสมรสคู่ มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ปฏิบัติงานในแผนกกุมารเวชกรรม และมีระดับการศึกษาปริญญาโท นอกเหนือจากนั้นมีความสามารถในการทำงานอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบสภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตาม
ภูมิภาค

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำงานโดยรวม
สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพ
การทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมจำแนกตามช่วงอายุ

สภาพการทำงาน		ช่วงอายุ				F
		รวม	20-25 ปี	26-30 ปี	31 ปี ขึ้นไป	
สภาพการทำงานโดยรวม	$\bar{X}$	3.47	3.44	3.41	3.54	3.67*
	S.D.	.39	.37	.39	.38	
สภาพการทำงานด้านกายภาพ	$\bar{X}$	3.48	3.46	3.43	3.53	2.08
	S.D.	.43	.43	.45	.42	
สภาพการทำงานด้านที่เกี่ยวกับจิตอารมณ์	$\bar{X}$	3.43	3.34	3.45	3.54	8.36*
	S.D.	.45	.45	.42	.45	
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม	$\bar{X}$	3.49	3.48	3.43	3.54	1.81
	S.D.	.45	.43	.45	.45	

* $P < .05$

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) พบว่า สภาพการทำงานโดยรวมมีข้อแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 26-30 ปี กับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป โดยพบว่าค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวมในตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป สูงกว่าช่วงอายุ 26-30 ปี นอกจากนี้ พบว่า สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์มีข้อแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 20-25 ปี กับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป โดยพบว่าค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ในตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป สูงกว่า ช่วงอายุ 25-30 ปี และมีข้อแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 26-30 ปี กับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป โดยพบว่าค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ในตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป สูงกว่าช่วงอายุ 26-30 ปี

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม จำแนกตามสถานภาพสมรส

สภาพการทำงาน		สถานภาพสมรส		
		โสด	คู่	t
สภาพการทำงานโดยรวม	X	3.44	3.53	2.00*
	S.D.	.39	.38	
สภาพการทำงานด้านกายภาพ	X	3.46	3.52	1.07
	S.D.	.43	.44	
สภาพการทำงานด้านจิตอารมณ์	X	3.39	3.51	2.42*
	S.D.	.45	.44	
สภาพการทำงานด้านสังคม	X	3.45	3.56	2.20*
	S.D.	.46	.41	

*P < .05

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานด้านกายภาพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรสโสด

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

สภาพการทำงาน		ประสบการณ์การทำงาน				F
		รวม	0-5 ปี	6-10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	
สภาพการทำงานโดยรวม	$\bar{X}$	3.47	3.41	3.46	3.56	4.54*
	S.D.	.39	.37	.42	.37	
สภาพการทำงานด้านกายภาพ	$\bar{X}$	3.48	3.44	3.45	3.55	2.58
	S.D.	.43	.37	.42	.37	
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์	$\bar{X}$	3.43	3.32	3.44	3.56	9.47*
	S.D.	.45	.42	.47	.44	
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม	$\bar{X}$	3.49	3.44	3.49	3.56	2.37
	S.D.	.45	.43	.46	.45	

*P < .05

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรที่มีข้อแตกต่างระหว่างตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวม และค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ ในตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป สูงกว่า ประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม จำแนกตามแผนกที่ทำงาน

สภาพการทำงาน		แผนกทำงาน					F
		รวม	อายุรกรรม	สูติ-นรีเวชฯ	กุมารฯ	ศัลยกรรม	
สภาพการทำงานโดยรวม	$\bar{X}$	3.47	3.44	3.52	3.51	3.46	.72
	S.D.	.39	.42	.39	.40	.35	
สภาพการทำงานด้านกายภาพ	$\bar{X}$	3.48	3.46	3.57	3.46	3.46	1.49
	S.D.	.43	.47	.42	.42	.40	
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์	$\bar{X}$	3.43	3.40	3.45	3.48	3.43	.42
	S.D.	.45	.47	.46	.45	.43	
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม	$\bar{X}$	3.49	3.46	3.48	3.60	3.48	1.01
	S.D.	.45	.47	.41	.51	.42	

* $P < .05$

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานในแผนกที่ทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยสภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบการรับรู้ความเครียดในงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร
จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้ ความเครียดในงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็น
ตัวอย่างประชากร จำแนกตามช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน
แผนกที่ทำงาน

ภูมิภาค	การรับรู้ความเครียดในงาน		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			0.19	
20-25 ปี	3.24	.54		
26-30 ปี	3.27	.59		
31 ปีขึ้นไป	3.22	.59		
2. สถานภาพสมรส				1.05
โสด	3.26	.58		
สูง	3.20	.58		
3. ประสบการณ์การทำงาน			1.58	
0-5 ปี	3.23	.55		
6-10 ปี	3.33	.64		
11 ปีขึ้นไป	3.18	.56		
4. แผนกที่ทำงาน			2.59	
อายุรกรรม	3.36	.58		
สูติรีเวชกรรม	3.16	.55		
กุมารเวชกรรม	3.12	.66		
ศัลยกรรม	3.23	.55		

* $P < .05$

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ
สถานภาพสมรส ประสบการณ์ทำงาน แผนกที่ทำงาน แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความเครียดในงาน
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่าง
ประชากรจำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย การรับรู้ ของความสามารถในการทำงาน ของพยาบาล
วิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์
การทำงาน แผนกที่ทำงาน

ภูมิภาค	การรับรู้ความสามารถในการทำงาน		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			8.96*	
20-25 ปี	3.30	.42		
26-30 ปี	3.39	.39		
31 ปีขึ้นไป	3.53	.46		
2. สถานภาพสมรส				3.49*
โสด	3.37	.41		
คู่	3.54	.47		
3. ประสบการณ์การทำงาน			12.30*	
0-5 ปี	3.32	.40		
6-10 ปี	3.42	.42		
11 ปีขึ้นไป	3.58	.45		
4. แผนกที่ทำงาน			1.09	
อายุรกรรม	3.40	.43		
สูติรีเวชกรรม	3.42	.47		
กุมารเวชกรรม	3.54	.51		
ศัลยกรรม	3.42	.39		

* P < .05

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานในแผนกที่ทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวอย่างประชากรที่มีภูมิลำเนา คือ ช่วงอายุ สถานภาพการสมรส ประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 20-25 ปี กับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป และช่วงอายุ 26-30 ปี กับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานของตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป สูงกว่าช่วงอายุ 20-25 ปี และ 26-30 ปี

การเปรียบเทียบตามประสบการณ์การทำงานพบว่าพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป และ ประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานของตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป สูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี และ ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี

ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันนั้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที พบว่าตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีค่าเฉลี่ยความเครียดในงานสูงกว่าสถานภาพสมรสโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงานเป็นรายด้าน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามภูมิลำเนา ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงานด้านภาวะผู้นำ ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน

ตัวแปร	ภาวะผู้นำ		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			22.21*	
20-25 ปี (n = 94)	3.09	.46		
20-30 ปี (n = 107)	3.30	.47		
31 ปีขึ้นไป (n = 156)	3.51	.52		
รวม n = 357	3.34	.52		
2. สถานภาพสมรส			3.54*	
โสด (n = 124)	3.27	.51		
คู่ (n = 223)	3.47	.52		
รวม n = 357				
3. ประสบการณ์การทำงาน			23.82*	
0-5 ปี (n = 150)	3.15	.46		
6-10 ปี (n = 86)	3.35	.51		
10 ปีขึ้นไป (n = 121)	3.56	.51		
รวม n = 357	3.34	.52		

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ตัวแปร	ภาวะผู้นำ		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
4. แผนกที่ทำงาน				1.54
อายุรกรรม (n = 108)	3.30	.51		
สูตินรีเวชกรรม (n = 80)	3.30	.57		
กุมารเวชกรรม (n = 42)	3.49	.53		
ศัลยกรรม (n = 127)	3.34	.49		
รวม n = 357	3.34	.52		
5. ระดับสภาพการทำงาน				24.55*
เหมาะสมน้อย (1.50-2.49) (n = 2)	3.52	.45		
เหมาะสมปานกลาง (2.50-3.49) (n = 172)	3.12	.45		
เหมาะสมมาก (3.50-4.49) (n = 181)	3.54	.50		
เหมาะสมมากที่สุด (4.50-5.00) (n = 2)	4.15	.07		
รวม n = 357	3.34	.52		
6. ระดับความเครียดในงาน				1.99
ความเครียดในงานน้อยที่สุด หรือไม่มีความเครียดเลย (1.00-1.49) (n = 2)	4.32	.45		
ความเครียดในงานน้อย (1.50-2.49) (n = 36)	3.32	.57		
ความเครียดในงานปานกลาง (1.50-2.49) (n = 196)	3.33	.48		
ความเครียดในงานมาก (2.50-3.49) (n = 120)	3.32	.55		
ความเครียดในงานมากที่สุด (4.50-5.00) (n = 3)	3.60	.39		
รวม n = 357	3.34	.52		

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานในแผนกที่ทำงานแตกต่างกัน ระดับความเครียดในงานแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านภาวะผู้นำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวอย่างประชากรที่มี ช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน และระดับสภาพการทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านภาวะผู้นำแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า

พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 20-25 ปีกับช่วงอายุ 26-30 ปี ระหว่างช่วงอายุ 20-25 ปีกับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป และระหว่างช่วงอายุ 26-30 ปีกับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านภาวะผู้นำของตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป สูงกว่าช่วงอายุ 20-25 ปี และช่วงอายุ 26-30 ปี

พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี ระหว่างประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปีกับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป และระหว่างประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านภาวะผู้นำของตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป สูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี และประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี

พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างระดับสภาพการทำงานเหมาะสมปานกลางกับระดับสภาพการทำงานเหมาะสมมาก และระหว่างระดับสภาพการทำงานเหมาะสมปานกลางกับระดับสภาพการทำงานเหมาะสมที่สุด ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านภาวะผู้นำของตัวอย่างประชากรที่มีระดับสภาพการทำงานเหมาะสมที่สุด สูงกว่า ระดับสภาพการทำงานเหมาะสมปานกลางและระดับสภาพการทำงานเหมาะสมมาก

ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันนั้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที พบว่าตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านภาวะผู้นำสูงกว่าสถานภาพสมรสโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงาน ด้านการจัดการในการดูแลผู้ป่วย ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน

ตัวแปร	การจัดการใน		F	t
	การดูแลผู้ป่วย			
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			13.90*	
20-25 ปี (n = 94)	3.56	.45		
26-30 ปี (n = 107)	3.74	.47		
31 ปีขึ้นไป (n = 156)	3.76	.48		
รวม n = 357	3.76	.48		
2. สถานภาพสมรส			4.08*	
โสด (n = 124)	3.68	.47		
คู่ (n = 283)	3.90	.48		
รวม n = 357			16.15*	
3. ประสบการณ์การทำงาน				
0-5 ปี (n = 150)	3.60	.46		
6-10 ปี (n = 86)	3.83	.46		
10 ปีขึ้นไป (n = 121)	3.91	.47		
รวม n = 357	3.76	.48		
4. แผนกที่ทำงาน			0.22	
อายุรกรรม (n = 108)	3.76	.46		
สูติรีเวชกรรม (n = 80)	3.75	.55		
กุมารเวชกรรม (n = 42)	3.81	.53		
ศัลยกรรม (n = 127)	3.74	.44		
รวม n = 357	3.76	.48		

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ตัวแปร	การจัดการใน		F	t
	การดูแลผู้ป่วย			
	$\bar{X}$	S.D.		
5. ระดับสภาพการทำงาน			18.60*	
เหมาะสมน้อย (1.50-2.49)	(n = 2)	3.96	.04	
เหมาะสมปานกลาง (2.50-3.49)	(n = 172)	3.58	.43	
เหมาะสมมาก (3.50-4.49)	(n = 181)	3.92	.47	
เหมาะสมมากที่สุด (4.50-5.00)	(n = 2)	4.59	.39	
รวม	n = 357	3.76	.48	
6. ระดับความเครียดในงาน			1.74	
ความเครียดในงานน้อยที่สุด				
หรือไม่มีความเครียดเลย (1.00-1.49)	(n = 2)	4.18	1.06	
ความเครียดในงานน้อย (1.50-2.49)	(n = 36)	3.83	.45	
ความเครียดในงานปานกลาง (2.50-3.49)	(n = 196)	3.71	.46	
ความเครียดในงานมาก (3.50-4.49)	(n = 120)	3.80	.51	
ความเครียดในงานมากที่สุด (4.50-5.00)	(n = 3)	4.16	.46	
รวม	n = 357	3.76	.48	

* P < .05

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่ปฏิบัติงานในแผนกที่ทำงานแตกต่างกัน ระดับความเครียดในงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการจัดการในการดูแลผู้ป่วย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ระดับสภาพ

การทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการจัดการในการดูแลผู้ป่วยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรมีข้อแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 20-25 ปี กับช่วงอายุ 26-30 ปี และช่วงอายุ 20-25 ปี กับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการจัดการในการดูแลผู้ป่วยของตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป สูงกว่าช่วงอายุ 20-25 ปี และ 26-30 ปี

พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีข้อแตกต่างกันระหว่างพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี และประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการจัดการในการดูแลผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป สูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี และประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี

เมื่อเปรียบเทียบตามระดับสภาพการทำงาน พบว่าพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลางกับ ระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมาก และระหว่างระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมปานกลางกับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการจัดการในการดูแลผู้ป่วยของตัวอย่างประชากรที่มีระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมาก สูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง และระดับสภาพการทำงานเหมาะสมมากที่สุด สูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง

ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันนั้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที พบว่าตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการจัดการในการดูแลผู้ป่วยสูงกว่าสถานภาพสมรสโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงาน ด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ช่วย ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่าง ประชากร จำแนกตามช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนก ที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน

ตัวแปร	การสอนและการ นิเทศเจ้าหน้าที่ และผู้ช่วย		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			8.17*	
20-25 ปี (n = 94)	3.40	.48		
26-30 ปี (n = 107)	3.57	.50		
31 ปีขึ้นไป (n = 156)	3.67	.55		
รวม n = 357	3.57	.53		
2. สถานภาพสมรส			3.24*	
โสด (n = 124)	3.50	.49		
คู่ (n = 233)	3.69	.58		
รวม n = 357				
3. ประสบการณ์การทำงาน			3.18*	
0-5 ปี (n = 150)	3.43	.50		
6-10 ปี (n = 86)	3.50	.56		
10 ปีขึ้นไป (n = 121)	3.59	.56		
รวม n = 357	3.50	.54		

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ตัวแปร	การสอนและการ นิเทศเจ้าหน้าที่ และผู้ป่วย		F	t _c
	$\bar{X}$	S.D.		
4. แผนกที่ทำงาน			1.02	
อายุรกรรม (n = 108)	3.50	.51		
สูติรีเวชกรรม (n = 80)	3.60	.58		
กุมารเวชกรรม (n = 42)	3.65	.60		
ศัลยกรรม (n = 127)	3.58	.48		
รวม n = 357	3.57	.53		
5. ระดับสภาพการทำงาน			24.67*	
เหมาะสมน้อย (1.50-2.49) (n = 2)	3.29	.83		
เหมาะสมปานกลาง (2.50-3.49) (n = 172)	3.35	.43		
เหมาะสมมาก (3.50-4.49) (n = 181)	3.77	.52		
เหมาะสมมากที่สุด (4.50-5.00) (n = 2)	4.47	.33		
รวม n = 357	3.57	.53		
6. ระดับความเครียดในงาน			2.38	
ความเครียดงานน้อยที่สุด หรือไม่มีความเครียดเลย (1.00-1.49) (n=2)	4.41	.33		
ความเครียดงานน้อย (1.50-2.49) (n=36)	3.74	.54		
ความเครียดงานปานกลาง (2.50-3.49)(n=196)	3.55	.52		
ความเครียดงานมาก (3.50-4.49) (n=120)	3.55	.53		
ความเครียดงานมากที่สุด (4.50-5.00) (n=3)	3.45	.76		
รวม n=357	3.57	.53		

* p < .05

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานในแผนกที่ทำงานแตกต่างกัน ระดับความเครียดในงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ระดับสภาพการทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 20-25 ปี กับช่วงอายุ 31 ปี ขึ้นไปโดยมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยของตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 20-25 ปี กับช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไปโดยมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วย ของตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป สูงกว่าช่วงอายุ 20-25 ปี

พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีข้อแตกต่างกันระหว่างประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปี ขึ้นไปสูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี

เมื่อเปรียบเทียบตามระดับสภาพการทำงาน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลางกับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมาก และระหว่างระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมปานกลางกับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยของตัวอย่างประชากร ที่มีระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมาก สูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง และระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมากที่สุดสูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง

ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันนั้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที่ พบว่าตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการสอนและการนิเทศเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยสูงกว่าสถานภาพสมรสโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงาน ด้านการวางแผนและการประเมินผล ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน

ตัวแปร	การวางแผนและ การประเมินผล		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			2.55	
20-25 ปี	(n = 94)	3.41 .51		
26-30 ปี	(n = 107)	3.47 .46		
31 ปีขึ้นไป	(n = 156)	3.57 .59		
	รวม n = 357	3.50 .54		
2. สถานภาพสมรส			2.33*	
โสด	(n = 124)	3.45 .47		
คู่	(n = 233)	3.59 .64		
	รวม n = 357			
3. ประสบการณ์การทำงาน			3.18*	
0-5 ปี	(n = 150)	3.43 .50		
6-10 ปี	(n = 86)	3.50 .56		
11 ปีขึ้นไป	(n = 121)	3.59 .56		
	รวม n = 357	3.50 .54		

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ตัวแปร	การวางแผนและ การประเมินผล		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
4. แผนกที่ทำงาน				
อายุกรรม (n = 108)	3.50	.57		
สุตินิก์เวชกรรม (n = 80)	3.51	.55		
กุมารเวชกรรม (n = 42)	3.62	.58		
ศัลยกรรม (n = 127)	3.46	.49		
รวม n = 357	3.50	.54		
5. ระดับสภาพการทำงาน			27.48*	
เหมาะสมน้อย (1.50-2.49) (n = 2)	3.26	.37		
เหมาะสมปานกลาง (2.50-3.49) (n = 170)	3.26	.46		
เหมาะสมมาก (3.50-4.49) (n = 181)	3.71	.51		
เหมาะสมมากที่สุด (4.50-5.00) (n = 2)	4.50	.70		
รวม n = 357	3.50	.54		
6. ระดับความเครียดในงาน			1.99	
ความเครียดในงานน้อยที่สุด				
หรือไม่มี ความเครียดเลย (1.00-1.49) (n=2)	4.26	.20		
ความเครียดในงานน้อย (1.50-2.49) (n=36)	3.66	.59		
ความเครียดในงานปานกลาง (2.50-3.49) (n=196)	3.47	.49		
ความเครียดในงานมาก (3.50-4.49) (n=120)	3.49	.58		
ความเครียดในงานมากที่สุด (4.50-5.00) (n=3)	3.58	.82		
รวม n=357	3.50	.54		

* P < .05

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน ระดับความเครียดในงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการวางแผนและประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงานและระดับสภาพการทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการวางแผนและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการวางแผนและการประเมินผลสูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี

เมื่อเปรียบเทียบตามแผนกที่ทำงาน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในรายคู่

เมื่อเปรียบเทียบตามระดับสภาพการทำงาน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง กับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมาก และระหว่างระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมปานกลาง กับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการวางแผนและประเมินผลของตัวอย่างประชากรที่มีระดับสภาพการทำงานเหมาะสมมาก สูงกว่า ระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง และระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมากที่สุด สูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง

ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันนั้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที พบว่าตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการวางแผนและประเมินผล สูงกว่าสถานภาพสมรสโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงาน ด้านการติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตามช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน

ตัวแปร	การติดต่อสื่อสาร และสัมพันธภาพ		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			3.57*	
20-25 ปี	(n = 94)	3.58	.51	
26-30 ปี	(n = 107)	3.57	.48	
31 ปีขึ้นไป	(n = 156)	3.57	.56	
	รวม n = 357	3.64	.53	
2. สถานภาพสมรส				2.82*
โสด	(n = 124)	3.59	.49	
คู่	(n = 233)	3.75	.57	
	รวม n = 357			
3. ประสบการณ์การทำงาน				5.56*
0-5 ปี	(n = 150)	3.55	.50	
6-10 ปี	(n = 86)	3.63	.50	
10 ปีขึ้นไป	(n = 121)	3.77	.56	
	รวม n = 357	3.64	.53	
4. แผนกที่ทำงาน				1.48
อายุรกรรม	(n = 108)	3.63	.57	
สูติรีเวชกรรม	(n = 80)	3.63	.57	
กุมารเวชกรรม	(n = 42)	3.80	.58	
ศัลยกรรม	(n = 127)	3.61	.48	
	รวม n = 357	3.64	.53	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ตัวแปร	การติดต่อสื่อสาร และสัมพันธภาพ		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
5. ระดับสภาพการทำงาน			28.62*	
เหมาะสมน้อย (1.50-2.49)	(n = 2)	3.14 .60		
เหมาะสมปานกลาง (2.50-3.49)	(n = 172)	3.41 .46		
เหมาะสมมาก (3.50-4.49)	(n = 181)	3.86 .49		
เหมาะสมมากที่สุด (4.50-5.00)	(n = 2)	4.53 .35		
รวม	n = 357	3.64 .53		
6. ระดับความเครียดในงาน			2.27	
ความเครียดในงานน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย (1.00-1.49)	(n = 2)	4.26 1.06		
ความเครียดในงานน้อย (1.50-2.49)	(n = 36)	3.84 .65		
ความเครียดในงานปานกลาง (2.50-3.49)	(n = 196)	3.63 .48		
ความเครียดในงานมาก (3.50-4.49)	(n = 120)	3.59 .53		
ความเครียดในงานมากที่สุด (4.50-5.00)	(n = 3)	3.71 1.16		
รวม	(n = 357)	3.64 .53		

* P < 0.5

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่ปฏิบัติ
งานในแผนกที่ทำงานแตกต่างกัน ระดับความเครียดในงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถ
ในการทำงานด้านการติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ส่วนตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุ สถานภาพสมรส ระดับสภาพการทำงานแตกต่างกัน

มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุแตกต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในรายคู่

เมื่อเปรียบเทียบตามประสบการณ์การทำงานพบว่า มีข้อแตกต่างกันระหว่างพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพของพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปี ขึ้นไปสูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี

เมื่อเปรียบเทียบตามระดับสภาพการทำงาน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมน้อย กับระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมากที่สุด ระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลางกับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมาก และระหว่างระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมปานกลางกับระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพ ของตัวอย่างประชากรที่มีระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมากที่สุด สูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมน้อย และระดับสภาพการทำงานเหมาะสมมากที่สุดสูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง และระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมากที่สุด สูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง

ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันนั้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที พบว่า ตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการติดต่อสื่อสารและสัมพันธภาพสูงกว่าสถานภาพสมรสโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถในการทำงาน ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตาม ช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ทำงาน ระดับสภาพการทำงาน ระดับความเครียดในงาน

ตัวแปร	การพัฒนาวิชาชีพ		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ช่วงอายุ			1.84	
20-25 ปี (n = 94)	2.99	.59		
26-30 ปี (n = 107)	2.95	.42		
31 ปีขึ้นไป (n = 156)	3.07	.54		
รวม n = 357	3.01	.52		
2. สถานภาพการสมรส			2.01*	
โสด (n = 124)	3.09	.48		
คู่ (n = 233)	2.97	.59		
รวม n = 357				
3. ประสบการณ์การทำงาน			6.20*	
0-5 ปี (n = 150)	2.96	.51		
6-10 ปี (n = 86)	2.91	.52		
11 ปีขึ้นไป (n = 121)	3.14	.51		
รวม n = 357	3.01	.52		
4. แผนกที่ทำงาน			0.75	
อายุรกรรม (n = 108)	2.99	.55		
สูติรีเวชกรรม (n = 80)	3.01	.50		
กุมารเวชกรรม (n = 42)	3.13	.60		
ศัลยกรรม (n = 127)	3.00	.48		
รวม n = 357	3.01	.52		

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ตัวแปร	การพัฒนาวิชาชีพ		F	t
	$\bar{X}$	S.D.		
5. ระดับสภาพการทำงาน			10.77*	
เหมาะสมน้อย (1.50-2.49)	(n = 2)	2.95 .58		
เหมาะสมปานกลาง (2.50-3.49)	(n = 172)	2.87 .45		
เหมาะสมมาก (3.50-4.49)	(n = 181)	3.14 .54		
เหมาะสมมากที่สุด (4.50-5.00)	(n = 2)	3.91 .11		
รวม	n = 357	3.01 .52		
6. ระดับความเครียดในงาน			1.21	
ความเครียดงานน้อยที่สุด หรือไม่มีความเครียดเลย (1.00-1.49)	(n = 2)	3.68 .44		
ความเครียดงานน้อย (1.50-2.49)	(n = 36)	3.09 .62		
ความเครียดงานปานกลาง (2.50-3.49)	(n = 196)	3.02 .48		
ความเครียดงานมาก (3.50-4.49)	(n = 120)	2.97 .55		
ความเครียดงานมากที่สุด (4.50-5.00)	(n = 3)	3.04 .86		
รวม	n = 357	3.01 .52		

* P < .05

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน แผนกที่ทำงานแตกต่างกัน ระดับความเครียดในงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการพัฒนาวิชาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ระดับสภาพการทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการพัฒนาวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีข้อแตกต่างกันระหว่างพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป และประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการพัฒนาวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป สูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี และประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป สูงกว่าประสบการณ์การทำงาน 0-5 ปี

เมื่อเปรียบเทียบตามระดับสภาพการทำงาน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีข้อแตกต่างระหว่างระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง กับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมาก และระหว่างระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมากกับระดับสภาพการทำงานที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการพัฒนาวิชาชีพของตัวอย่างประชากรที่มีระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมาก สูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมปานกลาง และระดับสภาพการทำงานเหมาะสมมากที่สุดสูงกว่าระดับสภาพการทำงานที่เหมาะสมมาก

ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันนั้น เมื่อทดสอบด้วยค่าที พบว่าตัวอย่างประชากรที่มีสถานภาพสมรสโสด มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำงานด้านการพัฒนาวิชาชีพ สูงกว่าสถานภาพสมรสคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับความสามารถในการทำงาน ของพยาบาล
วิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร**

ตารางที่ 26 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน วุฒิการศึกษา สภาพการทำงานโดยรวม สภาพการทำงานด้านกายภาพ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม ความเครียดในงาน ความสามารถในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร (N = 357)

ตัวแปร	AGE	MSTA	EXP	EDU	WC	WCA	WCB	WCC	JS	WA
AGE	1.00									
MSTA	.42*	1.00								
EXP	.83*	.40*	1.00							
EDU	-.01	-.13*	-.06	1.00						
WC	.11	.10	.15*	-.00	1.00					
WCA	.07	.05	.11	-.00	.88*	1.00				
WCB	.19*	.12*	.22*	.04	.83*	.57*	1.00			
WCC	.06	.11	.11	-.01	.89*	.61*	.75*	1.00		
JS	-.01	-.05	-.03	-.00	-.22*	-.17*	-.21*	-.21*	1.00	
WA	.21*	.18*	.25*	.06	.58*	.42*	.62*	.55*	-.06	1.00

* P < .05

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาเกณฑ์ความสัมพันธ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ความสามารถในการทำงาน (WA) มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวแปร คือ สภาพการทำงานโดยรวม (WC) สภาพการทำงานด้านกายภาพ (WCA) สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับจิตอารมณ์ (WCB) สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม (WCC) ($r = .58, .42, .62, .55$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า พยาบาลวิชาชีพที่รับรู้สภาพการทำงานทั้ง 4 ตัวแปรดังกล่าว ว่าจะมีความเหมาะสมมาก จะมีความสามารถในการทำงานสูง

พบว่า ความสามารถในการทำงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับต่ำกับ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนความเครียดในงาน ไม่มีข้อมูลสนับสนุนว่ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 10 ตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์และสมการพยากรณ์ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 27 การหาตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ (WCB)	.6199	.3843	.3843	221.65655*
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม (WCC)	.6344	.4024	.0180	119.21853*
ประสบการณ์การทำงาน (EXP)	.6474	.4192	.0166	84.94073*

*P < .05

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์สามารถพยากรณ์ความสามารถในการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์สามารถอธิบายความสามารถในการทำงานได้ร้อยละ 38.43 ($R^2 = .3843$)

เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .4024 ($R^2 = .4024$) ซึ่งมีค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เดิม พบว่า ยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมสามารถช่วยอธิบายความสามารถในการทำงานได้ร้อยละ 1.80 ($R^2 \text{ Change} = .0180$) และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ประสบการณ์การทำงานเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้น .4192 ($R^2 = .4192$) เมื่อทดสอบความแตกต่างกับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เดิมพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบการณ์การทำงานสามารถรวมอธิบายความสามารถในการทำงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.66 ($R^2 \text{ Change} = .0166$) และเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์อื่นๆ เข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเล็กน้อย และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ในการพยากรณ์ความสามารถในการทำงาน กลุ่มตัวแปรพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง คือ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม และประสบการณ์การทำงาน

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (B) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย (S.E. B) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (BETA) การทดสอบค่าที (T)

ตัวแปร	B	S.E. B	BETA	F
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ (WCB)	.4074	.0620	.4193	6.570*
สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม (WCC)	.2201	.0613	.2244	3.586*
ประสบการณ์การทำงาน (EXP)	.0679	.0212	.1334	3.193*
R = .6474		S.E. est = .1481		
R ² = .4192		a = 1.1346		
		F = 84.94073*		

* $P < .05$

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า สมการพยากรณ์ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์ สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคม และประสบการณ์การทำงาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ เท่ากับ $= .6474$ ($R = .6474$) ซึ่งมีค่าสูงกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งสามรวมกับอธิบายความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทำนายได้ร้อยละ 41.92 ($R^2 = .4192$)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (BETA) พบว่า สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์มีค่าสูงกว่าสภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านสังคมและประสบการณ์การทำงาน จึงทำให้สภาพการทำงานที่เกี่ยวกับด้านจิตอารมณ์เข้าสมการเป็นอันดับแรก โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ ความสามารถในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ